

להגיד שבחו של אבינו שלא שינה

**נאומו של ר' יוסף מנחם צבי קאסירער הי"ו בן הנדיב
הדגול ר' יצחק קאסירער הי"ו בחגיגת חנוכת ביהמ"ד
"אהבת ישראל" ויז'ניץ**

ברשות אדוננו מורנו ורבנו שליט"א ברשות אבי מורי שיחי' מרנן ורבנן ורבתי.
בפרשת השבוע כתוב ויעש כן אהרן וכו' מפרש רש"י להגיד שבחו של אהרן
שלא שינה.

ויש לפרש את הענין שלא שינה בשני דרכים א. שאהרן הכהן נגש לעבודה
באותה התלהבות מתחילה ועד סוף על אף שהדבר ערך חדשים ושנים. בנוהג
שבעולם שכל עבודה שנמשכת משך זמן בתחילה יש בה התלהבות, אבל אח"כ
במשך הזמן כבר אינו באותה התלהבות, וזה שבחו של אהרן שלא שינה
בהתלהבותו כלל וכלל, והדרך הב' יש לפרש ענין שלא שינה שאהרן הכהן עצמו
לא נשתנה, שאותה מידה שהיתה לו מקודם, אהבת צדקה וחסד, אוהב שלום
ורודף שלום לא השתנתה אפילו אח"כ שנתעלה ונתגדל עד שעמד ברום מעלת
עבודת הקודש, היה אותו אהרן עם אותם מדות של אהבה וחסד, אוהב שלום
ורודף שלום עד שנתעלה לעשות את עבודתו באמונה ובשלימות.

והיום שבעוה"ר חרב ביהמ"ק ואין ביכלתנו לעשות את עבודתו כמצווה עלינו
והגמ' אומרת בתענית דף ב' ע"א מנלן דבתפילה דתניא "לאהבה את ה' אלוקיכם
ולעבדו בכל לבבכם" איזוהי עבודה שהיא בלב, הוי אומר זו תפלה. ובברכות דף ו'
תניא אבא בנימין אומר, אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, עאכו"כ
בבית מדרש שלומדים גם שם תורה, כמו שהגמ' אומרת דף ח' ע"א רב אמי ורב
אסי אע"ג דהוון להון תליסר בי כנישתא בטבריה שבנו בעצמם כפי' רש"י - לא הוון
מצלי אלא ביני עמודי דגרסא, רואים אנו, שבית המדרש שלומדים שם, הרבה
יותר חשוב להתפלל שם.

בפרשת נשא מצינו, ע"פ אהרן ובניו תהיה כל עבודת בני הגרשוני לכל משאם
ולכל עבודתם" אבי שיחיה הוא מבני גרשון. אפשר לומר שעבודתו היא לפי מדת
אהרן הכהן וע"כ אפשר לעשות קצת השוואה בין שני הדרכים שלא שינה לדרכיו
אבי, הדרך הא' אמרנו שלא שינה, שעמד בהתלהבותו הראשונה מתחילה ועד
סוף בשלימות. אנשי שכון ויז'ניץ יכולים להעיד על כך שאותה התלהבות שהיתה
לו בתחילה באבן הפינה לוותה אותו עד שזכינו למעמד זה, לחנוכת הבית. הוא
לזה כל שלב ושלב מבנין זה. זה לא היה כ"כ קל. ואעפ"כ רואים אנו שלא שינה עם
אותה התלהבות שהתחיל לבנות זכינו לחנוכת הבית ביום זה.

וצריך להוסיף שבמצב הקשה שהיה בארץ ישראל בשתי שנים האחרונות מכמה סיבות, שהרבה מוסדות תורה שהתחילו עם פרויקטים גדולים הפסיקו או צמצמו את קצב בנייתן, אבל אבי-אני יכול להעיד – המשיך באותה קצב וכשהיה איזה הידור חיפש את הטוב ביותר והידור מצוה למקום תורה למקום תפילה. ע"כ יכולים לומר להגיד שבחו שלא שינה.

באופן השני שהאדם עצמו לא השתנה. אפשר לומר שכשבא לאנטוורפן לא היה ויזניצר שטיבל הלכו ושכרו חדר והיו צריכים לעמוד ברחוב לקרוא לעשירי להשלים את המנין. היה זה אבי שהיה עומד ברחוב וכדי שהמנין יתקיים יסד אבי לתת כל יום ארוחת בוקר לאחר התפילה. מסירת נפשו והתקשרותו לאדמו"רי ולבית ויז'ניץ אין לשער. וע"ז אוכל לומר להגיד שבחו שלא שינה ובכל השנים נשאר באותה מעמד של התקשרות לכ"ק אדמו"ר שליט"א ולבית ויז'ניץ וללימוד התורה.

באותה הזדמנות אציין את אמי תחי' בפרויקט הגדול שהתחיל אבי נ"י לא רק שהיתה עזר כנגדו אלא בנתה לבד פרויקטים וסייעה לו בכל כוחותיה.

ואסיים בגמ' מגילה כט ע"א ר' אליעזר הקפר אמר עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל לעתיד לבא. והנה הורי בנו בתי מדרשות ומוסדות התורה ברחבי תבל ועכשיו נבנה שטיבל חדש של ויז'ניץ באנטוורפן אברכם שיזכו לראות את כל בתי המדרשות ומוסדות התורה שיקבעו בארץ ישראל ונזכה ביחד עם כ"ק אדמו"ר שליט"א בראש לראות את הגאולה שלימה אמן.

ועשו לי מקדש. ובפרש"י ועשו לשמי בית קדושה. לשמ"י בגימ' ל"ב שמ"ח. בעצבות אי אפשר לעשות בית קדושה. עצבות היא מסטרא דמסאבותא. רק ע"י שמחה יכולין לקדש הבית. שמח"ה נוט' מ'זמור שיר ח'נוכת ה'בית.

(אמרי חיים)